

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ex Nouo Testamento Quatuor Eua[n]=||gelia

Erasmus, Desiderius

Erphordie, 1520

VD16 B 4591

Capvt. IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34488

Nūc cognouimus qđ dāmoniū habeas. Abrahā mortuus est & propheta, & tu dicis: si quis sermonē meū seruabit, non gustabit mortē in æternū. Nunquid tu maior es patre nostro Abrahā, qui mortuus est? Et prophete mortui sūt. Quē te ipsum tu facis? Respondit Ies⁹: Si ego glorifico me ipsū, glīa mea nihil est. Est pater me⁹ qui glorificat me, quē vos dicitis deū vestrū esse, & tamen nō cognouistis eū, ego autē noui eū. Et si dixerō, qđ non nouerim eū, ero similis vestri mendax. Sed noui eū & sermonē eius seruo. Abrahā pater vester exultauit vt videret diē meū, & vidit atq; gauisus est. Dixerūt ergo Iudæi ad eū: Quinquaginta annos nondum habes, & Abrahā vidisti? Dixit eis Iesus: Amen amen dico vobis. antequā Abrahā esset ego sum. Tollebant ergo lapides, vt iacerent in eum. Iesus autem abscondit se, & exiuit e templo.

CAPVT. IX.

Præteriens Iesus vidit hoīem cæcū a natiuitate, & interrogauerunt eū discipuli eius, dicentes: Rabbi, quis peccauit, hic an parentes eius, vt cæcus nascetur? Respondit Iesus: Neq; hic peccauit, neq; parentes eius, sed vt manifestentur opera dei in illo. Me oportet operari opera eius qui misit me donec dies est. Venit nox qñ nemo potest operari. Quamdiū fuero in mundo, lux sum mundi. Hoc cū dixisset, exspuit in terram: & fecit lutum ex sputo, & illeuit lotū sup oculos cæci, & dixit ei: Vade, laua in piscina Siloē, qđ si interpreteris, sonat missus. Abiit ergo & lauit, & venit vidēs. Itaq; vicini & qui viderant eū prius, qđ mēdicus esset, dicebant: Nonne hic est qui

sedebat, & medicabat. Alij dicebant, hic est: alij rursus, similis est ei. Ille dicebat, ego sum. Dicebat ergo ei: Quomodo aperti sunt tibi oculi? Respondit ille, & dixit: Ille homo qui dicitur Iesus, lutum fecit, & inunxit oculos meos, & dixit mihi: Vade ad piscinam Siloam, & laua. Vt autem abijac laui, visum recepi. Dixerunt ergo ei: Vbi est ille? Ait, nescio. Adducunt ad pharisaeos eum qui dudum caecus fuerat. Erat autem sabbatum cum lutum faceret Iesus, & aperiret oculos eius. Iterum ergo interrogabant eum & pharisaei, quomodo visum recepisset. Ille autem dixit eis: Lutum mihi imposuit super oculos, & laui & vidi deo. Dicebant ergo ex pharisaeis quidam: Non est hic homo a deo quia sabbatum non obseruat. Alij autem dicebant: Quomodo potest homo peccator haec signa adere? Et dissensio erat inter eos. Dicunt autem ei iterum: Tu quid dicis de illo, quia aperuit tibi oculos tuos? Ille autem dixit: Propheta est. Non crediderunt ergo Iudaei de illo, quod caecus fuisset & visum recepisset, donec vocauerunt parentes eius qui visum receperat, & interrogauerunt eos, dicentes: Hic est filius vester, quem vos dicitis caecum natum esse? Quomodo ergo nunc videt? Responderunt eis parentes eius, & dixerunt: Scimus quod hic est filius noster & quod caecus natus est, quomodo autem nunc videat, nescimus: aut quis eius aperuerit oculos, nos nescimus. Ipse etatem habet, ipsum interrogate, ipse de se loquetur. Haec dixerunt parentes eius, quod timebant Iudaeos. Iam enim conspirauerant Iudaei: ut si quis eum confiteretur esse Christum, e synagoga eijceretur. Propterea parentes eius dixerunt, etatem habet, ipsum interrogate. Vocauerunt ergo rursus hominem, qui fuerat caecus, & dixerunt ei: Da gloriam deo. Nos scimus, quod

hic hō peccator est. Respondit ergo ille, & dixit: An peccator sic
nescio, vnū scio, qđ cæc⁹ cū essem, nunc videā. Dixerunt ergo illē
iterum: Quid fecit tibi? Quō aperuit tibi oculos? Respondit eis:
Dixi vobis iam, nec audistis: Cur iterū vultis audire? Nū & vos
vultis discipuli eius fieri? Cōuiciati sunt ergo ei, & dixerunt: Tu
discipulus illius esto, nos autē Mosi discipuli sumus. Nos scimus
quod Mosi locut⁹ est deus, hūc autē nescimus vnde sit. Respōdit il
le homo, & dixit eis: In hoc enim mirabile quiddā est, quod vos
nesciatis vnde sit, & tamē aperuit meos oculos. Scimus autē, qđ
pctōres deus nō audit, sed si quis dei cultor est, & volūtati ipsius
obtēperat, hunc audit: A seculo nō est auditū, quod quis aperue
rit oculos cæci natī. Nisi esset hic a deo, nō potuisset facere quic
quā. Respōderūt & dixerūt ei: In peccatis nat⁹ es totus, & tu do
res nos? Et eiecerūt eū foras. Audiuit Iesus quod eiecissent eum
foras, cūq; inuenisset eū, dixit ei: Tu credis in filiū dei? Respon
dit ille & dixit: Quis est dñe, vt credam in eum? Et dixit ei Iesus:
Et vidisti eum, & qui loquit̄ tecū, ipse est. At ille ait: Credo dñe. &
adorauit eū. Et dixit ei Iesus: In iudiciū ego in hūc mūdū veni: vt
q nō vidēt, videāt: & q vidēt, cæci fiant. Et audierūt qdā ex pha
risæis hæc, q cū ipso erant, & dixerūt ei: Nū & nos cæci sumus?
Dixit eis Iesus: Si cæci essetis, nō haberetis peccatū. Nūc vero di
citis, videmus, idcirco peccatū vīm manet. ¶ CAPVT. X.
Men amē dico vobis: qui nō intrat ostiū in stabulū
ouīū, sed ascēdit aliūde, ille fur est & latro. Qui autē in
trat per ostiū, pastor est ouīū. Huic ostiarius aperit, &